

Körmendi Lajos
DÁTUMVERSEK

1984.03.28.

(midőn megérezte Noé hálóját)

Hasad duzzadó halma:
Ararát.

1984.07.04.

(a neve: Julianna)

Minden megtörtént mór,
ami
fontos.
Megszületett.

1985 karácsonya

(felesége hasát nézve)

December,
a csontig.
Néha
ragyog a
havon a
nap.
Ma már
elgondoltalak.

1986.04.20.

(párja már kórházban, veszélyeztetett)

Végigszagolok mindent,
a mosóport, a kilincset,
a párnát, mint a kutyák.
Megnyalom a grízt,
tapogatom a ruhádat,
ízlelgetem a kenyeret,
amit még te vettél.
Téged kereslek.

1986.05.10.

(fia születésekor)

Vártalak. Örömmel.
Most is rólad beszélek.
A falnak. Körömmel.

1986.05.11.

(midőn fiát a klinikára vitték)

Világomból az áldott szél
tegnap elszelelt.

Mosoly nem fénylik arcomon.
Csak barázdákra telt.

1986.06.04.

(fia műtétékor)

Szakáll rejt - félelem bokra.
Álmodom magam habosra.

1986.06.06.

(Születésnapj évszakváltás)

Ősz van
a fákról már hullanak az álmok
a sudár jegenyeleány
elhullatja lenge ruháit

Ősz van

in flagranti testemet
az elmúlással

1987.10.26.

(fia újabb műtétékor)

Én már csak darazsat eszem.
Poklosodom.

1987.11.20.

(midőn fia majdnem meghalt)

Csak állok ott,
tagló előtt megkövült barom.

Nem akarom.

Nem akarom.

1990.10.10.

(fia újabb operációjakor)

Odakint, már a hűlő gangon,
felsír a fal gyermeki hangon.
Mély sebbel a vályog fölhasad.

1990.10.11.

(midőn megőszült szakállja)

Fekszem. Még hat óra.
Nem vártál, Megváltóm,
a megválthatóra.